

HA 28/12-93

Misforståelse om innvandrere

Hovedinnholdet i et innlegg i HA 3. des. var at flyktninger, kvote-flyktninger, militærnekttere, familiegjenforente ikke var innvandrere, men flyktninger. Innsenderen mente at norske flyktninger til Sverige under krigen også var innvandrere hvis fremmede som søker til Norge nå er innvandrere. For det førte: Bare 3-5 prosent godtas som flyktninger, og trenger asyl (sikkerhet). Resten blir her av humanitære grunner, dels fordi det er synd på dem og dels fordi myndighetene settes under et voldsomt press fra innvandrersorganisasjoner, presse og NRK i en kampanje som nærmer seg meningsensretting, meningsterror.

For det andre: De første flyktingene til Sverige fylte et behov for arbeidskraft i et Sverige som hadde tusener innkalt til beredskapstjeneste. De færreste fikk flyleilighet videre til England, og etter at Sovjet kom med i krigen, ble den lange vegen østover til England stengt.

Noe har kanskje dagens innvandrere til Norge og de norske flyktingene til Sverige felles. De som ble sendt på tømmerhogst eller torvhogging kunne bli offer for flyktningsjuken av skuffelse. Slik en del bosniere ikke får forholdene på statens flyktningsmottak til å stemme med transport-

byråenes beskrivelse og egne forventninger til innvandrerlandet Norge.

En annen forskjell er at London-regjeringen gjennom «legasjon» i Stockholm ga sosial og økonomisk hjelp til de norske flyktingene som kunne ha problemer med å leve av det de tjente på sitt eget arbeid. Etter hvert sørget «legasjon» for at alle fikk klær, som sko, dress o.l. og kappe, og «Kjesäterkoffert». Da innkallingen til det som senere ble militærleire kom, fikk flyktingene forsørgerbidrag til familie, også familie i Norge, ble avlastet (på betingelser) gjeld og økonomiske forpliktelser. De norske flyktingene i Sverige var ingen økonomisk belastning for Sverige. Tvert om. Flyktingenes eget arbeid og inntektene fra den norske handelsflåten sørget for underholdet.

Hovedforskjellen er at de innvandrere som nå er kommet til Norge ser ut til å slå seg ned her, delvis fordi enkelte ikke har noe valg, delvis fordi velferdsgodene i Norge mangler i hjemlandet.

Men de norske flyktninger i Sverige reiste hjem igjen, på den norske stats regning. Bare noen få slo seg ned i Sverige og ble virkelig innvandrere, fikk svenske koner og svensk familie.

Den som lett vint sammenlikner norske flyktninger til Sverige med dagens innvandrere til Norge, bør kjenne til dette.

Anton Olstad.